

Hiske Bekkema

coördinator thuis van
VPTZ-Zuidoost Friesland

Hiske Bekkema (52) is verantwoordelijk voor de inzetten thuis in de vijf gemeenten Smallingerland, Opsterland, Tietjerksteradeel, Achtkarspelen en Ooststellingwerf. Ze houdt kantoor in het VPTZ-hospice Smelnehaven in Drachten en vervangt ook af en toe haar collega-coördinator Sjoeke van der Meer. Voorheen studeerde ze een tijdje psychologie, werkte als directiesecretaresse en was actief in de sector verkoop. Hiske geeft ook zelf de introductie cursus aan de nieuwe vrijwilligers.

Vorig jaar waren er 52 inzetten thuis en zijn er 62 gasten in het hospice geweest. Chantal Holtkamp, directeur van VPTZ Nederland, gaat in gesprek met haar.

Is het na tien jaar nog steeds een fijne baan?

'Ik vind het een baan die perfect bij me past. Ik heb tien jaar geleden de fusie meegemaakt van thuis en hospice, we zijn inmiddels verhuisd naar een mooi pand met zes kamers, een serre en een tuin, en er komen steeds meer taken bij. Het aantal vrijwilligers groeit en het aantal aanvragen neemt toe. Het wordt eigenlijk alleen maar leuker.'

Wat was tien jaar geleden je motief om dit werk te gaan doen?

'Dat is een persoonlijk verhaal. Mijn vader werd na een aantal herseninfarcten opgenomen in een revalidatiecentrum en hij wilde heel graag naar huis, maar dat kon niet. We hadden allemaal een gezin en werk, en mijn moeder kon niet op mijn

vader passen. Hij is dus nooit meer naar huis gegaan. Pas daarna las ik een advertentie van VPTZ. Als we dat hadden geweten... Toen besloot ik dat wat voor mijn vader niet kon, ik voor anderen wel mogelijk wilde maken, en heb me aangemeld. Ik ben begonnen als 'thuisvrijwilliger.'

Komen de meeste vrijwilligers op die manier binnen?

'Tot voor kort wel, we hebben zelfs een wachtlijst gehad, maar een poosje geleden vielen we terug en moesten we gaan werven. Dat is gelukt. We hebben nu rond de honderd vrijwilligers.'

Op welke manier komt de vraag naar vrijwilligers bij jullie terecht?

'Dat loopt voornamelijk via de thuiszorg. Die komt als eerste over de vloer. Ik vergader regelmatig met hen en bezoek ook verschillende zorginstellingen. Daar heb ik altijd vrijwilligers ingezet, ook al kregen we daar geen geld voor. Het gaat uiteindelijk om de mensen. We hebben nooit *nee* gezegd. Soms belt het verpleeghuis, soms de familie.'

Wat is de meest bijzondere plek waar jullie hulp hebben geboden?

'Ik kwam een keer bij een heel oud vrouwtje en zij was altijd erg zelfredzaam geweest. Klein huis, moestuin, met nog een ouderwets "hûske" achter in de tuin. Ze lag in bed en ik deed het intakegesprek met haar.

Ik vroeg of ik even gebruik mocht maken van haar toilet. Toen zei ze: "Nou Hiske, Ik zou dat niet doen, want er zitten allemaal spinnen in 't hûske." Daar zag ik dus maar van af. Toen vroeg ik waar zij haar behoefte deed? "Oh" zei ze, "ik doe het gewoon in de tuin." Oef dacht ik, hoe moet ik dit de vrijwilligers uitleggen? Maar het hoefde niet meer, de vrouw is kort daarna overleden.'

Knappen mensen ook wel eens op?

'Dat komt wel eens voor. 'Er was een oude man op een boerderij en toen hij aanloop kreeg van onze vrijwilligers knapte hij daar enorm van op. Hij kreeg elke dag bezoek. Op een gegeven moment zat hij te wachten met stukjes kaas en worst. Toen we de vrijwillige zorg moesten gaan afbouwen, vond ik dat wel triest.'

Krijgen jullie positieve reacties na de inzetten?

'We meten dat aan de evaluatieformulieren en daar staan altijd achten, negens en tienen op. Dus ja, de reacties zijn heel positief. Het is wel jammer dat we nog steeds te horen krijgen: hadden we maar eerder geweten van jullie bestaan.'

Heb je nog wensen?

'Ik zou meer aan complementaire zorg willen doen binnen onze organisatie, en rouwzorg misschien, en voor mezelf heb ik nog wel de wens om (naast mijn werk als coördinator) ooit VPTZ-trainer te worden.'

Aan wie (in de palliatieve terminale zorg) zou jij iets willen vragen?

'Ik zou graag willen weten hoe we spirituele zorg - naar mijn mening van essentiële waarde - meer kunnen 'inbedden'. Hoe komen we achter de behoeftes, en wat kunnen de vrijwilligers hierin betekenen? Met name bij de mensen thuis.'